

Warszawa 25.01.2019

LIST OTWARTY

W SPRAWIE WZORCÓW WYCHOWAWCZYCH ZHP

GŁÓWNA KWATERA ZHP		Kobala	
Data wpływu	25. 01. 2019	Zel.	
L.dz.	DO:	PN:	DW:
294			

Szanowni Państwo

hm. Anna Nowosad – Naczelniczka ZHP

hm. Dariusz Supel – Przewodniczący ZHP

Szanowni Państwo,

zwracamy się do Państwa z pytaniem: **Jaki wzorzec wychowawczy w odniesieniu do sfery seksualności obowiązuje obecnie w ZHP?**

Przede wszystkim chcemy zapytać: Czy w ZHP nadal obowiązuje prorodzinny wzorzec wychowawczy, czy też zaczyna się od niego odchodzić? Założyciele ruchu skautowego i harcerskiego, Robert Baden-Powell i Andrzej Malkowski, w zdecydowany sposób podkreślali, że dzieci i młodzież trzeba wychowywać do takich wartości jak honor, wierność zobowiązaniom i przyrzeczeniom, odpowiedzialność za drugiego człowieka, poświęcenie i służba. W tym kontekście widzieli też wychowanie w sferze ludzkiej seksualności – wskazywali, że ma ono służyć przygotowaniu młodych ludzi do założenia trwałego małżeństwa i szczęśliwej rodziny. Propagowany przez nich wzorzec wychowania seksualnego ma charakter prorodzinny.

Nasze pytanie o dalsze obowiązywanie w ZHP tego wzorca wynika z faktu, że ostatnio miały miejsce wydarzenia, które mogą wskazywać na odchodzenie od niego na rzecz wzorca propagowanego przez środowiska LGBTQ, czyli lesbijek, gejów (homoseksualistów), biseksualistów, transseksualistów oraz osoby queer, tj. odrzucających wszelkie normy społeczne w obszarze seksualności. Oto przykłady tych wydarzeń:

- udział przedstawicieli ZHP w paradzie LGBTQ zwanej także „marszem równości” (Warszawa 2017 i 2018);
- materiał formacyjny „TEŻNIA DUCHA”, w którym jest mowa o pełnieniu funkcji wychowawczych w ZHP przez osoby publicznie deklarujące się – także wobec wychowanków – jako biseksualne (czyli „uprawiające” seks z mężczyznami i kobietami);
- wywiad Heleny Gil, instruktorki ZHP, w czasopiśmie „Vogue”, w którym publicznie deklaruje „łączenie idealów ZHP i LGBTQ” oraz swój biseksualizm;
- film „Ognisko” promujący zachowania homoseksualne wyświetlony podczas szkolenia dla instruktorów ZHP pt. „Każdy inny, wszyscy równi: Homoseksualizm w pracy wychowawczej” (Łódź 2017);
- Udział ZHP w „Międzynarodowym Dniu przeciw Homofobii, Transfobii, Bifobii” (Łódź 2018);
- zaproszenie na zlot ZHP w Gdańsku w 2018 roku Roberta Biedronia (który publicznie deklaruje, jak wielkie znaczenie ma dla niego bywanie w „klubach gejowskich”).

To tylko przykładowe wydarzenia, które budzą nasz niepokój. O kilku innych była mowa w programie TVP „Warto rozmawiać” z dnia 29.10.2018. Ze strony przedstawiciele ZHP padają w tym kontekście wyjaśnienia, że chodzi tu o wychowanie do tolerancji i otwartości, wychowanie w duchu szacunku dla bliźniego i braterstwa. Jeśli jednak sięgniemy do publikacji środowisk LGBTQ to pojawi się w nich obraz wzorców wychowawczych, które w kontekście ZHP jako organizacji wychowawczej pracującej z dziećmi i młodzieżą wymagają zadania Państwu kilku bardziej szczegółowych pytań.

Czy dla ZHP wzorcem wychowawczym są związki jednopłciowe, poliamoryczne i związki heteroseksualne „otwarte seksualnie”? W publikacji „Szkoła Milczenia. Przegląd treści szkolnych podręczników do biologii, WOS i WDŻR pod kątem przedstawienia w nich problematyki LGBTQ i treści homofobicznych” przedstawiciele środowisk LGBTQ tak krytykują podręcznik „Wędrując ku dorosłości” przeznaczony na zajęcia „Wychowania do życia w rodzinie”: *Podręcznik reprezentuje podejście heteronormatywne w odniesieniu do sposobu charakteryzowania ludzkiej seksualności i związków emocjonalnych (zakłada się że relacje heteroseksualne są społeczną psychiczną i medyczną normą obowiązującą wszystkich) oraz konserwatywne w odniesieniu do prezentowania modelu życia rodzinnego. Całkowicie pominięto problematykę rodzin jednopłciowych, rodzin złożonych homo- czy biseksualnych, rodzin queer (rodzin, w których świadomie kontestowane są płciowe i seksualne identyfikacje). Wizja rodzin heteroseksualnych jest także mocno zawężona (brak informacji o rodzinach opartych na otwartych relacjach seksualnych czy rodzinach poliamorycznych)¹.*

Czy dla ZHP wzorcem wychowawczym jest „dekonstrukcja i destabilizacja kategorii płci i seksualności”, „uwolnienie naszych ciał i pragnień z opresji normatywnej” i „nieuznawanie płciowo-seksualnej normy w żadnej formie”? W publikacji *Queer studies* zredagowanej m.in. przez Roberta Biedronia (przedstawianego w ZHP jako wzór osobowy) prof. Jacek Kochanowski tak pisze o strategicznych celach środowisk LGBTQ: *Polityka wiążąca się z wiedzą wypracowywaną w ramach queer studies umożliwia osiągnięcie celu strategicznego: dekonstrukcję i destabilizację kategorii płci i seksualności, a co za tym idzie, destrukcję opartego na tych kategoriach systemu stratyfikacji społecznej, z jego wykluczeniami i jego przemocą. Jest to cel dalekosiężny i o wiele bardziej doniosły niż doraźne sukcesy taktyczne, ale tylko on prowadzić może do uwolnienia naszych ciał i pragnień z opresji normatywnej, co jest zasadniczym przedmiotem zabiegów polityki queer². J. Kochanowski w *Encyklopedii gender* tak zaś wyjaśnia znaczenie słowa queer: „... słowo queer (...) jest założenia inkluzyjne (...), czyli stanowi bezpieczną i przyjazną przystań dla wszystkich nieuznających płciowo-seksualnej normy w żadnej formie, czy to hetero-, czy homoseksualnej³.*

Czy dla ZHP wzorcem wychowawczym są szybkie, anonimowe, homoseksualne kontakty z wieloma osobami? R. Biedroń tak opisuje wzorce seksu homoseksualnego podczas tzw. pikiet: *Ważnym*

¹ J. Kochanowski, *Przegląd podręczników z perspektywy gender studies*, w: *Szkoła Milczenia*, praca zbiorowa, Toruń 2013, s. 79-80; publikacja jest dostępna w internecie.

² J. Kochanowski, *Queer Studies – wprowadzenie*, w: *Queer studies Podręcznik kursu*, red. J. Kochanowski, M. Abramowicz, R. Biedroń, Kampania Przeciw Homofobii, Warszawa 2010, s. 9; publikacja jest dostępna w internecie.

³ J. Kochanowski, *Queer studies*, w: *Encyklopedia gender. Płeć w kulturze*, Warszawa 2014, s. 461.

elementem życia części mężczyzn homoseksualnych były pikiety. Pikieta to miejsce publiczne, w którym spotykają się mężczyźni, by poznać innych mężczyzn lub uprawiać z nimi seks. Najczęściej takimi miejscami są toalety publiczne, parki, kina. (...) Boguszewicz opisuje pięć pikiet we Wrocławiu, które pamięta z lat 70., „fascynujące swym tajemniczym odbywającym się tam misterium i odrażające w swoim brudzie i smrodzie”. „W toaletach panował duży ruch, szaleć zapewniał przypadkowość spotkań i (co było niesłychanie istotne) anonimowość kontaktów”⁴. Aktualny wzorec seksu homoseksualnego w „klubach gejowskich” opisuje J. Kochanowski. Według niego: Już samo przestąpienie progu klubu, którego jedynym przeznaczeniem jest ułatwienie szybkich, bezosobowych (impersonal) i „niezobowiązujących” kontaktów seksualnych, budzi u osoby dokonującej takiej transgresji niepokój⁵. Fragmentowi, z którego zaczerpnięty jest powyższy cytat nadał tytuł *Gejowskie doświadczenie przekroczenia* i umieścił w nim rozbudowaną zachętę, aby przezwyćżać i przekraczać (dokonywać transgresji) wspomniany „niepokój” przed „szybkimi, bezosobowymi i niezobowiązującymi” kontaktami seksualnymi, by decydując się na niezobowiązujący seks z innym mężczyzną w klubie seksualnym (albo w innym miejscu publicznym), dokonać pracy nad uwalnianiem ciała w celu realizacji nienormatywnych pragnień, (...) pracy wiodącej od wstydu do dumy⁶.

Czy dla ZHP wzorcem wychowawczym jest płynne rozumienie płci i „płynne określanie swoich preferencji seksualnych” czyli biseksualizm? Ów postulat płynności zawarty w teorii queer tak opisuje prof. Ireneusz Krzemiński: ... teoria queer postuluje odrzucenie chronionych normatywnie, kulturowych wzorów zachowań seksualnych i ról płciowych. Człowiek w różnych momentach swojego życia i w różnych sytuacjach powinien mieć prawo do różnych zachowań seksualnych – o ile, rzecz jasna, nie będą one zagrażać innym osobom. W związku z tym w kulturze i życiu społecznym powinno się odrzucić przypisywanie jednostkom trwałych ról i tożsamości, raz na zawsze definiujących osobę co do jej orientacji seksualnej. Świat szczęśliwy społecznie ma być światem, w którym i kobiety, i mężczyźni określają się w płynny, dynamiczny sposób co do swych seksualnych preferencji⁷.

Czy dla ZHP wzorcem wychowawczym są postawy i zachowania propagowane w tzw. sztuce gejowskiej? Jest to sztuka mężczyzn homoseksualnych, która dotyka szeroko rozumianych treści związanych z ich tożsamością i stylem życia – tak pisze autor ze środowiska LGBTQ, w autorytatywnej, mającej naukowe aspiracje pracy wydanej przez Kampanię Przeciw Homofobii, przytaczając równocześnie przykłady sztuki wyrażającej tę tożsamość i styl życia: Sławomir Belina wykonuje setki migawkowych fotografii z organizowanych przez siebie „domówek”, czyli gejowskich orgii w domu, na które zaprasza fucetów poznanych przez Internet. Wszystko fotografuje, ale tak, aby zasłonić twarze, a pokazać porażające kompozycje z ciał i ich fragmentów. Male fotografie, luźno zawieszzone, pokrywają całe ściany, na których są eksponowane niczym mozaika pożądania. [...] W podobnie dosadny sposób tematy prac Radziszewskiego pochodzą z repertuaru gejowskiej erotyki i pornografii. Jego obrazy

⁴ R. Biedroń, *Historia homoseksualności w Polsce*, w: *Queer studies. Podręcznik ...*, s. 68 – 69

⁵ J. Kochanowski, *Socjologia seksualności. Marginesy*, PWN, Warszawa 2013, s. 87.

⁶ Tamże, s. 94.

⁷ I. Krzemiński, *Spoleczna historia homoseksualności. Ruch wyzwolenia*, w: *Queer studies ...*, s. 50.

i murale, które wykonuje w klubach, przedstawiają sceny homoseksualnego seksu, orgie, pozycje seksualne, zbliżenia na organy płciowe. Pojedyncze obrazy pokazują np. seks oralny, ociekające spermą genitalia⁸.

Szanowni Państwo!

Oczekujemy jednoznacznej odpowiedzi na te pytania. Przede wszystkim ze względu na szacunek dla rodziców powierzających ZHP swoje dzieci. Rodzice mają prawo do wychowywania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem (co jednoznacznie stwierdza Konstytucja RP w art. 48 i 53). Jeśli w ZHP nastąpiła zmiana obowiązującego wzorca wychowawczego w obszarze seksualności, to rodzice mają prawo o tym wiedzieć. Oczekujemy tej odpowiedzi także dlatego, że ZHP jest instytucją cieszącą się zaufaniem społecznym oraz wspieraną finansowo środkami publicznymi, a wspomniane wyżej przejawy „otwierania się” ZHP na środowiska LGBTQ rodzą poważne wątpliwości, co do wzorców wychowawczych propagowanych przez ZHP w pracy z dziećmi i młodzieżą. Te wątpliwości powinny być jak najszybciej wyjaśnione.

Inicjator listu:

Rada Koalicji Obywatelskiej DLA RODZINY

Koalicja skupia ponad 40 podmiotów;

Lista koalicjantów: <http://www.dlarodziny.net/koalicjanci.php>

Grzegorz Strzemecki

Organizacje popierające:

1. Centrum Kształcenia Liderów i Wychowawców im. Pedro Arrupe	<i>o. Rafał Huzarski SJ</i>
2. Fundacja Życie i Rodzina	<i>Kaja Godek, Krzysztof Kasprzak</i>
3. Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców	<i>Antoni Buchala</i>
4. Polskie Stowarzyszenie Nauczycieli i Wychowawców	<i>Teresa Król</i>
5. Stowarzyszenie Pedagogów NATAN	<i>Zbigniew Barciński</i>
6. Stowarzyszenie Rodzin Wielodzietnych Warszawy i Mazowsza	<i>Waldemar Wasiewicz</i>

Kontakt w sprawie listu:

Adres e-mail: kontakt@dlarodziny.net

Adres pocztowy:

Stowarzyszenie Rodzin Wielodzietnych Warszawy i Mazowsza

Al. Zjednoczenia 11

01-829 Warszawa

⁸ P. Leszkowicz, tamże, *Erotyka i polityka sztuki gejowskiej w Polsce w: Queer studies. Podręcznik ...*, s. 206, 208.